

ת"פ 19394/11/14 - מדינת ישראל נגד ס ג

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 19394-11-14 מדינת ישראל נ' ג

בפני
המאשימה מדינת ישראל
כבוד השופטת אליאנא דניאלי

נגד
הנאשם ס ג

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בשנית בן 6 אישומים, המייחס לו ביצוע שתי עבירות איומים, בניגוד לסעיף 192 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), ארבע עבירות של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, בניגוד לסעיף 287(ב) בחוק, הטרדה באמצעות מתקן בזק, בניגוד לסעיף 30 בחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982, פגיעה בפרטיות- בילוש או הטרדה אחרת- בניגוד לסעיף 2(1) בחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981, והטרדה מינית בניגוד לסעיף 5(א) בחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1998.

בהתאם לחלק הכללי בכתב האישום, הנאשם הינו אביו של המתלונן, וחמה של המתלוננת, אשת בנו. השלושה התגוררו בבית משותף בטייבה, כאשר הנאשם התגורר בקומה מעל המתלוננים. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום ניתן צו הגנה הדדי בין הנאשם למתלוננת, בבית המשפט לענייני משפחה, במסגרתו התחייבו שלא להטריד אחד את משנהו בכל דרך, לרבות באמצעות טלפון או מסרונים.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 29.10.14, בשעה 8:20 לערך, שהתה המתלוננת בספרייה בטייבה, הנאשם אשר הגיע למקום הבחין ברכבה של המתלוננת והחליט להמתין לה ולאמת את חשדו כי המתלוננת מתרועעת עם גברים. הנאשם התקשר לאביה של המתלוננת בנוגע לכך, התפתח ויכוח בין הנאשם למתלוננת, ובהמשך כאשר הגיעו למקום אביה ואחיה של המתלוננת, אמר הנאשם אמר לאח - "**אחותך שרמוטה, תפסתי אותה עם מישהו**" ואיים לפגוע בגופה.

על פי עובדות האישום השני, ביום 28.10.14, בין השעות 9:12-10:00, התקשר הנאשם למתלוננת שבע פעמים וכן שלח לה הודעת טקסט.

על פי עובדות האישום השלישי, ביום 24.10.14, שלח הנאשם הודעת טקסט נוספת למתלוננת.

על פי עובדות האישום החמישי, בימים 6-8.10.14, התקשר הנאשם למתלוננת תשע פעמים נוספות, ואף שלח לה שתי הודעות טקסט.

על פי עובדות האישום השישי, ביום 5.10.14, בשעה 12:34, שלח הנאשם הודעת טקסט למתלונן, בה כתב בין היתר - **"לא רוצה לענות, אם הגבר יבוא הביתה, את/ה תראה/י איזה אסון יקרה, אני זהו שם פס על החיים, כמה נשאר לי לחיות"**. לאחר מכן, בשעה 17:30, צעק הנאשם לעבר המתלוננים ש"יראה להם" מי הוא ואם לא ישלמו את ההלוואה תוך שלושה ימים, יקרה אסון.

על פי עובדות האישום השביעי, בחודש יולי 14', במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, ביקש הנאשם מהמתלוננת כי תשב לידו ואמר לה **"אני רוצה להרגיש אותך, יש משהו שמושך אותי אליך, אני רוצה לגעת בך"**. הנאשם ביקש מהמתלוננת לא לספר על כך לאיש.

הסדר הטיעון גובש בין הצדדים לאחר שהמתלוננת החלה להעיד. במסגרתו הצהירה המאשימה כי עמדתה העונשית תהא בטווח של 6 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל, ורכיבים נוספים. הנאשם הופנה לבקשתו לעריכת תסקיר שירות המבחן טרם הטעונים לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי הערכים החברתיים אשר נפגעו ממעשי הנאשם הינם זכותה של האישה להגנה על פרטיותה וחירותה. נטען כי המחוקק החמיר בעבירות של הטרדה מינית, בפרט כאשר אלו מבוצעות בתוך המשפחה, מתוך ציפייה כי אדם יהא מוגן בתוך משפחתו.

ב"כ המאשימה עמדה על נסיבות המקרה, ובכללן הקשר המשפחתי בין המתלוננת לנאשם, סמיכות המגורים בין השניים, ועל כך שבמגזר עליו נמנים המעורבים, לא בנקל תתלונן כלה כנגד חמה במשטרה.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נטען כי הנאשם לא הניח למתלוננת, נהג באופן אובססיבי כלפיה, ועל כך מעידות הפרות החוזרות ונשנות של צו ההגנה, צו לו הסכים הנאשם. באשר לנזק שנגרם למתלוננת מביצוע עבירות, נטען כי היא אינה יכולה לנוע בחופשיות שכן הנאשם מצוי באופן תמידי בסביבתה; בענין זה הפנתה ב"כ המאשימה להודעה ששלחה המתלוננת לבית המשפט, בה עמדה על הפגיעה בה ועל כך שגם לאחר הגשת כתב האישום שבה והתלוננה במשטרה מספר פעמים כנגד הנאשם.

ב"כ המאשימה טענה כי מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם אינו לוקח אחריות מלאה להתנהגותו ומנסה למזערה. בנסיבות אלו הביעה חשש באשר ליכולתו להימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד.

נטען כי גילו של הנאשם ומחלת הסוכרת ממנה הוא סובל, אין בהם כדי לבכר את נסיבותיו האישיות של הנאשם על פני אינטרס החברה. לפיכך נטען כי לנוכח היקף העבירות וחומרתן אין להסתפק בעונש בדמות עבודות שירות, ויש להשית על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי משמעותי, קנס ופיצוי.

ב"כ הנאשם טען מנגד כי מבלי להקל ראש בעבירות המיוחסות לנאשם הרי שהעבירות המשמעותיות הן עבירות האיומים וההטרדה המינית, והוסיף כי אלו אינן מצויות ברף הגבוה. כן עמד ב"כ הנאשם על תוכן ההודעות ששלח הנאשם למתלוננת, וטען כי אלו לא גרמו לפגיעה ממשית במתלוננת.

נטען כי הנאשם בן 64, סובל מבעיות בריאותיות, נעדר עבר פלילי אשר ניהל חיים נורמטיביים, עבד לפרנסתו ואף דאג לבניית בית לבנו וכלתו - המתלוננת.

על רקע זה נטען כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן שהינה המלצה מקצועית אשר מאזנת נכונה את מטרות

הענישה, ולהשית על הנאשם מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

הנאשם בדברו לעונש חזר והודה במיוחס לו, וטען כי הוא אדם חולה וכי הוא אינו יוצר כל קשר עם המתלוננת כיום.

דין וגזירת הדין

עקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בהתאם לס' 40ב לחוק. בקביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, במידת הפגיעה בערכים, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

הערכים החברתיים אשר נפגעו בעקבות ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, הינם זכותו של האדם לביטחון ולתחושת בטחון, זכותו לשלמות הגוף ושלוות הנפש, ההגנה על אוטונומיית הגוף והנפש, וכבוד האדם. כן נפגעו הערכים המוגנים של שמירה על שלטון החוק, והחובה לקיים החלטות בית המשפט, בייחוד כאשר אלו נועדו לשם הגנה על הציבור.

בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, עמד בית המשפט העליון על הקושי שבפנייה למשטרה כאשר מבוצעות עבירות במסגרת המשפחה:

"באלימות במשפחה, נגישותם של קרבתות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון".

באשר לנסיבות ביצוע העבירה, הרי שלחומרא יצוין כי הנאשם הפר שוב ושוב את צו בית המשפט, ואיים על בנו ועל כלתו. במעשיו פגע חזר ושנה בשלוות נפשם של המתלוננים ובביטחונם האישי. הנאשם איים על המתלוננת והטרידה באמצעות שיחות ומסרונים. הוא נטע חשש ממשי בליבה של המתלוננת חרף קיומו של צו הגנה הדדי, ואף הטריד אותה מינית תוך שימוש בביטויים מיניים מובהקים. נקל לתאר את תחושת הפגיעה בכבודה לצד תחושת המבוכה שאפפה אותה שעה שחמה, אבי בעלה, משדר לה מסרים מיניים. מספר שיחות הטלפון והמסרונים שנשלחו, לעיתים בהפרש של דקות בודדות, מעיד על דפוס התנהגות אובססיבי, ועל כך שגם צו בית המשפט לא הרתיע את הנאשם.

מנגד, הרי שבבחינת תוכן המסרונים אותם שלח הנאשם עולה כי ככלל אלו לא היו בעלי תוכן מאיים, ונסובו סביב פעילויות שנגעו לתחזוקת הבית או לתשלומים שונים שנדרשו מהמשפחה. לפיכך, והגם שבמעשיו אין חולק כי הנאשם הפר את צו בית המשפט, הרי שנוכח העובדה כי חלק ניכר מהמסרים עוסק בהודעה כי יוצקים בטון ויש להימנע מלעבור בסמוך, או הודעה בדבר חוב לחברת החשמל, מדובר בהפרות מינוריות בלבד.

בחינת הענישה הנוהגת מגלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים מאסרים לתקופות קצרות אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות:

א. **ברע"פ 7413/14, אביהו דוד נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשתו של נאשם צעיר, בעל עבר פלילי קל, אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירת איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק. הנאשם שלח למתלוננת, שהייתה זוגתו לשעבר, 20 מסרונים אשר חלקם בעלי תוכן מאיים וכן התקשר אליה על מנת

להשמיע דברים דומים. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית ואולם סבר כי יש להטיל על הנאשם עונש מאסר בדרך של עבודות שירות. הנאשם נידון בבית משפט השלום ל-5 חודשי מאסר בפועל ולהפעלת מאסר מותנה במצטבר, כך שסך הכל נידון הנאשם ל-8 חודשי מאסר. בערעור לבית המשפט המחוזי הופחת עונשו של הנאשם ל-5 חודשי מאסר בפועל.

ב. **ברע"פ 1439/13, אליהו קשת נ' מדינת ישראל**, נידון עניינו של נאשם, נעדר עבר פלילי רלוונטי, אשר הורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע שתי עבירות של הפרת הוראה חוקית, הטרדה באמצעות מתקן בזק, תקיפה סתם ואיומים. הוסכם בין הצדדים כי ככל ששירות המבחן ימליץ על אי הרשעה, תאומץ המלצתו, ואולם שירות המבחן הביע חשש להישנות התנהגות אלימה מצד המבקש ונמנע מהמלצה. הנאשם נידון לפיכך ל-5 חודשי מאסר על תנאי וקנס.

ג. **ברע"פ 3016/07, אריאל רחמימוב נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשתו של נאשם, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע בהתאם להודאתו בשלוש עבירות של הפרת הוראה חוקית, ונידון ל-4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בהתאם **לע"פ 4910/03** בענין **אחמד בני ג'אבר** בחנתי אם יש מקום לקביעת מספר מתחמי ענישה נפרדים שמא מתחם אחד, ובאתי לכלל מסקנה כי בנסיבות תיק זה מן הבחינה המהותית הופעלה מחשבה פלילית אחת, ונכון לבחון את מכלול הארועים יחדיו; לפיכך נקבע מתחם עונש הולם כולל לכל העבירות בהן הורשע הנאשם. לאחר שנדרשתי למלוא השיקולים הרלוונטיים, נמצא כי מתחם העונש ההולם הינו בין מספר חודשי מאסר אותם ניתן לרצות בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל.

בגזירת העונש בגדרי המתחם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם נשוי ואב ל-5 ילדים, נעדר הרשעות קודמות ואולם תלויים כנגדו שבעה תיקי מב"ד בגין עבירות דומות, לגביהם מסר כי מדובר בתלונות שווא. הנאשם סובל מבעיות בריאותיות וכיום הוא אינו עובד ומקבל קצבת נכות.

באשר לעבירות המיוחסות לנאשם נמצא כי הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה על ביצועו, ניסה למזער מחומרתו, וטען כי התלונות הוגשו על רקע סכסוך בינו לבין המתלוננת בנוגע לגידול הילדים, ומתוך נקמה בו. הנאשם מסר כי כיום הצדדים שומרים על מרחק ביניהם, ושלל דפוסי התנהגות אובססיביים ואלימים כלפי המתלוננת.

מנגד התרשם שירות המבחן, במסגרת שיחה עם המתלוננת, כי זו שרויה במצוקה נפשית ורגשית בשל מעשיו של הנאשם, וכי עסקינן בסכסוך שעודו פעיל בין השניים, ומלווה בתלונות הדדיות ובסיכון.

שירות המבחן התרשם כי לאור החזרתיות שבביצוע העבירות לאורך תקופה ממושכת, הקושי שמגלה הנאשם בלקיחת אחריות ועיוותי החשיבה בהם מחזיק, הרי שרמת הסיכון להישנות העבירות לא פחתה. יחד עם זאת ולנוכח מצבו הרפואי של הנאשם, גילו, העדר עבר פלילי ותפקודו התעסוקתי הומלץ להטיל על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי משמעותי.

סיכום של דבר

לאחר ששקלתי מחד את טיב העבירות המיוחסות לנאשם, ריבוי העבירות ואת החומרה הטמונה בביצוען ביחוד לאור הקרבה בין הצדדים, הפיסית והמשפחתית, נמצא כי אין להשלים עם פגיעה חוזרת ונשנית בפרטיותה של המתלוננת ובשלווה נפשה. על איומים, הטרדה, והטרדה מינית להביא לתגובה עונשית ממשית. כאמור, מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם אינו מפנים את חומרת המעשים, והתרשם כי עדיין קיים סיכון להישנותם.

מנגד, ובהתחשב כאמור בטיב הפרות הצו שאינו חמור, וכן בהתחשב בגילו של הנאשם, עברו הנקי ובמצבו הרפואי, כמו גם בנטילת האחריות על ידו, סבורתני כי כעתירת ב"כ הנאשם, יש בהטלת מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ולא במאסר ממש, כדי לאזן את הפגיעה במתלוננת ובאינטרס הציבורי, ולהוות גורם הרתעה עבור הנאשם אשר עומד לדין לראשונה בחייו. כן נמצא כי לנוכח הנזקים שנגרמו למתלוננת יש להשית על הנאשם פיצוי כספי.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 5 חודשי מאסר אשר ירצו בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוו"ד הממונה.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור אחת העבירות בהן הורשע.
- ג. פיצוי למתלוננת בסך 5000 ₪. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.4.16 ובכל אחד לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועד יעמוד הפיצוי כולו לפירעון מיידי.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במפקדת מחוז מרכז של יחידת עבודות השירות ביום 24.3.16 בשעה 8:00.

העתק הפרוטוקול יועבר לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ח אדר א' תשע"ו, 08 מרץ 2016, בנוכחות הצדדים.